

Životopis

Antonín Podziměk se narodil 14. března 1949 v Karlových Varech. Dětství strávil v Praze a několik let také v Moskvě, kde jeho otec pracoval. Díky pobytu v Sovětském svazu se Antonín naučil rusky lépe než jeho vrstevníci v ČSSR. Nikdy se nehlásil ke komunismu, přestože jeho rodiče byli do šedesátých let v KSČ.

V šedesátém sedmém roce nastoupil na Filozofickou fakultu UK v Praze, studoval obor český jazyk a dějepis. Zde se párkrát setkal i s Janem Palachem, jak ovšem sám říká, osobně se neznali. Vše vypadalo nejen pro pana Podzimka, ale pro celou ČSSR nadějně, začalo pražské jaro. Komunistická represe polevila a po dlouhé době se smělo pochybovat o některých krocích vlády.

To, co následovalo, asi všichni víme.

Noc z 20. na 21. srpna 1968 změnil v životě pana Podzimka a spousta dalších doslova vše. Tehdy mu v noci zavolal kamarád se stručným sdělením: „Tondo, obsazují nás Rusové.“ Samozřejmě tomu nechtěl věřit a zapnul rozhlas po drátě. Tam se jeho obavy potvrdily. Zbytek noci strávil s otcem u rozhlasu.

Antonín chodil na brigádu do továrny na Smíchově, kde také pracoval jeho otec. Ráno bylo jedno z nejtemnějších, všudypřítomný smutek smíšený se vztekem z okupace vytvořily jednu z nejhorších atmosfér. Cestou do práce potkali několik vojáků armády Varšavské smlouvy, ovšem žádné strážce spravedlnosti z řad českých a slovenských.

V továrně se s částí dělníků rozhodli, že napíší rezoluci, která se zastane vlády. Tu chtěli předat Národnímu shromáždění. Na cestu se vydal on a pár dalších, přičemž byli na pár hodin zadrženi v budově dnešního magistrátu na Mariánském náměstí.

Ovšem to nejhorší mělo teprve přijít. Po účasti na pohřbu Jana Palacha musel v roce 1969 opustit fakultu.

Následně nastoupil na dvouletou základní vojenskou službu jako radiodálnopisec.

Po jejím skončení vykonával dělnickou profesi v podniku Výstavba kamenouhelných dolů, mimo jiné na stavbě tunelů ze stanice metra Kačerov. Byl také dispečerem na stavbě metra.

V roce 1980 se přestěhoval do obce Borotín v jižních Čechách. V osmdesátých letech pracoval jako dělník v zemědělství a do roku 1990 jako vychovatel v dětském domově na zámku Nemyšl. Po revoluci se mohl věnovat svému velkému zájmu - knihám. Založil vlastní knihkupectví, jedno z prvních u nás.

V devadesátých letech se stal starostou v obci Sedlec-Prčice. V roce 2000 úspěšně kandidoval na zastupitele Středočeského kraje. Sloužil též jako radní. Politickou éru svého života ukončil v roce 2008, kdy nastoupil jako personální náměstek do příbramské nemocnice, tam působil do roku 2012.

V současné době je v důchodu. Žije s rodinou v Borotíně a věnuje se knihám, genealogii a historii. Donedávna byl také aktivním amatérským fotbalistou.

Autoři: Petr, Lenka, Ondra